

LBRIS

We know
books

Arhimandrit
VASILIOS BACCOIANIS

NU
TE MAI
SUPPORT!

Despre împăcare și iertare

ediția a doua

Traducere din limba greacă
Pr. Victor Manolache

EDITURA DE SUFLET
EKDOSEIS THAVOR

București

Anecdotă cu tâlc

Un egumen l-a strigat din răspuțeri pe un călugăr ca să vină, după care s-a retras în chilia lui. Călugărul a alergat în bucătărie și a pregătit un ceai. A pus ceașca pe o tavă și a dus-o starețului.

– *Ava, v-am adus puțin ceai. Cred că aveți nevoie!*

– *Cine ți-a spus că am nevoie de ceai?*

– *Când m-ați strigat, mi-am dat seama că aveți vocea răgușită, și am zis să vă aduc puțin ceai.*

Fraților, nu fiți copii la minte; ci la răutate fiți prunci, iar la minte fiți oameni mari! (I Corinteni 14, 20).

Cuprins

Prolog 7

INTRODUCERE

1. Hristos și relația noastră cu aproapele 9
2. Aproapele nostru este temelia vieții duhovnicești 13

PARTEA ÎNTÂI

1. Om sau animal? 17
2. Patimile noastre 20
3. Oameni asemenea demonilor. . . 25
4. Împroșcăm cu otravă! 29
5. Ură și crimă. 34
6. Mânie și ucidere 38

PARTEA A DOUA

1. Ia seama să nu te chinuiești în iad! 45
2. Ținerea de minte a răului Îl alungă pe Hristos. 48
3. Ținerea de minte a răului paralizează sufletul! 52
4. Ținerea de minte a răului și Dumnezeiasca Împărtășanie 56

5. „Ochiul” ținerii de minte
a răului. 60
6. Milostivirea 63
7. Fericiți făcătorii de pace! 66
8. Iubiți-i pe cei care nu vă iubesc! . 69
9. Fă bine vrăjmașului tău! 72
10. Precum și noi iertăm greșităilor
noștri 76
11. Sfinții martiri. 80

PARTEA A III-A

1. „Monstrul” egoismului 83
2. Smerenia 88
3. Cum vei alunga răutatea? 92
4. Biruiește răul prin bine!. 96
5. Iertarea alungă demonii 100
6. Iertarea este medicament 103
7. Când celălalt nu te „înghite” . . 106
8. Care este modelul tău? 111
9. Desăvârșiți precum
Dumnezeu. 114

DIFUZARE:

S.C. Supergraph S.R.L.

Str. Ion Minulescu nr. 36, sector 3,

031216, București

tel. 021-320.61.19, fax 021-319.10.84

e-mail: contact@supergraph.rowww.librariasophia.ro

Prolog

Când stomacul nu mai poate să „digere” mâncărurile pe care le înghiți, înseamnă că ai o problemă, ești un om care suferă. Și, dacă îți dorești sănătatea, va trebui să te îngrijești să afli modul potrivit prin care să-ți vindeci stomacul.

Același lucru este valabil și cu „stomacul” care se numește suflet. Când nu-l „înghiți” pe aproapele tău, când, așa cum se spune, nu-l ai la inimă, tu ești problema, nu aproapele tău! Deci ești în postura celui care suferă! Și, dacă îți dorești sănătatea, tu va trebui să te îndrepti, nu aproapele tău, așa cum vom vedea în continuare.

1.***Hristos și relația
noastră cu aproapele***

Deseori te întristezi și cârtești: „Acest om mi-a devenit nesuferit! Mă ocărăște, mă disprețuiește, mă vorbește de rău, să vezi ce-i fac!” Dar această atitudine este greșită. Așa ceva ar zice un musulman care are drept îndrumător Coranul, și nu un creștin care are drept călăuze pe Hristos și Evanghelia! Cu alte cuvinte, de vreme ce ești creștin, ești dator să abordezi relațiile tale cu semenii prin prisma învățaturii lui Hristos, și nu prin prisma preceptelor Coranului.

Primul lucru pe care Hristos îl doarește de la noi, creștinii, este să arătăm iubire față de aproapele nostru, așa cum spune în Sfânta Evanghelie:

Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși (Matei 22, 39). Nu spune doar să-l iubești, ci precizează: „ca pe tine însuși”.

Și cum te iubești pe tine însuși? Dorind întotdeauna ca ceilalți să-ți vorbească respectuos, să-ți arate iubire. La fel fă și tu cu aproapele tău! Nu dorești să ascuți acuzații grele la adresa ta, ci doar cuvinte frumoase. Și, dacă auzi ceva grav, te străduiești să le demonstrezi nevinovăția ta celor care te osândesc. La fel fă și pentru aproapele tău: nu îngădui să fie osândit, și dacă auzi ceva rău despre el, să-i sari în apărare! *Și precum voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea!* (Luca 6, 31)¹

Domnul merge mai departe și spune că, dacă aproapele tău are ceva

¹ Se întâmplă următorul lucru: de exemplu, furăm ceva de la un sărac și zicem: „Am avut mare nevoie, am fost la mare ananghie!” etc. Dar, dacă aproapele nostru ar fi făcut același lucru, ce ne-ar fi ieșit din gură spre osândirea lui! Pentru noi înșine am fi găsit mii de îndreptări, dar pentru el, nici una. Iarăși, dacă s-ar întâmpla ca cineva să ne facă mult bine, l-am iubi. Însă, dacă din neatenție ne-ar face și un rău, atunci acest rău ar fi capabil să „îngroape” facerea de bine de dinainte și, astfel, omul să devină vrăjmașul nostru. Atât de mult „il iubim” pe aproapele nostru!

împotriva ta, trebuie să scoți răutatea dinlăuntrul tău, căci altfel El nu-ți primește darul: *Dacă îți vei aduce darul tău la altar, și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și mergi întâi și împacă-te cu fratele tău și apoi, venind, adu darul tău* (Matei 5, 23-24). Mântuitorul nu spune: „Dacă îți amintești când pleci de acasă spre biserică de fratele tău că are ceva împotriva ta”, ci dacă îți amintești în momentul în care ajungi în biserică (și poți să vii de la zeci de kilometri depărtare, pentru că atunci iudeii aveau un singur templu, cel din Ierusalim) și ești gata să aduci darul tău. Deci spune aceasta ca să nu-ți găsești scuze: „Nu-i nimic între noi”, „Am bătut atâta cale până aici...”, „De fapt eu n-am nimic cu el, el are ceva cu mine!”

Dacă el are ceva cu tine, vei fi avut și tu ceva cu el, „vei fi clocit” înlăuntrul tău gânduri împotriva lui, întinându-ți inima. Domnul însă te doarește curat, vrea să nu existe în cugețul tău nici urmă de ținare de minte a răului: *Să nu dușmănești pe fratele tău în inima ta!* (Levitic 19, 17). Așadar, lasă darul tău în fața altarului (chiar da-

că ai făcut până aici atâta drum), întoarce-te și caută-l pe fratele tău, împacă-te cu el, și după aceea vino și adu-Mi darul tău!

Atât de „pretentios” este Domnul!

2.

Aproapele nostru este temelia vieții duhovnicești

Ne-am obișnuit cu noțiunea de „om” și nu ne mai mișcă prezența, existența, măreția omului. Însă, oricât de păcătos ar fi acesta, este „frământătură sfântă”, chipul lui Dumnezeu (Facerea 1, 27). (Oare am conștientizat aceasta?)

Și, așa cum avem evlavie față de sfințele icoane din biserici, suntem datori să avem și față de om, pentru că acesta este icoana, „chipul” lui Dumnezeu. Patriarhul Avraam s-a închinat până la pământ în fața celor trei bărbați necunoscuți care l-au vizitat în cortul lui (v. Facerea 18, 2). „Trebuie să ne închinăm fraților care ne vizitează ca și cum ne-am închina

lui Dumnezeu Însuși, așa cum a făcut și Avraam!" , le spunea părinților Ava Apollo¹. Și acest sfânt a ținut porunca, arătând în chip practic respectul față de făptura omenească, pentru care Hristos Și-a vărsat sângele.

Disprețuirea omului, a „chipului” lui Dumnezeu, înseamnă disprețuirea lui Dumnezeu Însuși.

Înlăuntrul nostru nu există viață duhovnicească

Domnul a grăit: „Iar a doua poruncă (după prima, care spune să-L iubim pe Dumnezeu – Matei 22, 37), la fel ca aceasta: *să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși!* (Matei 22, 39). Vedeți că Domnul ne cere în același chip să ținem a doua poruncă (iubirea aproapei) ca și pe prima (iubirea lui Dumnezeu)? Adică nu dă întâietate poruncii față de El! Pe cât de important este să-L iubești pe Dumnezeu, pe atât de important este să-l iubești și pe aproapele tău! Adică omul nu poate să spună: eu îmi întorc întreaga atenție spre iubirea de Dumnezeu, dar mă arăt nepăsător față de aproapele! Cu atât

¹ Everghetinos, vol. 3, 41.

mai mult nu poți să spui că-L iubești pe Dumnezeu când îl urăști pe fratele tău! Dacă spui aceasta, conform Sfintei Scripturi, ești mincinos: *Dacă zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, iar pe aproapele său îl urăște, mincinos este!* (I Ioan 4, 20). Așa cum nu se împacă focul cu zăpada, la fel nu se împacă ținerea de minte a răului cu iubirea lui Dumnezeu! Iubirea de Dumnezeu trece neapărat prin iubirea față de aproapele. „De la aproapele vin și viața, și moartea.”¹

Ava Ioan Colov ne învață: „*Prin înțelepciune se ridică o casă* (Pilde 24, 3). Nu este cu putință să zidească cineva casa de sus în jos, ci de la temelie în sus. Temelia este aproapele, ca să-l câștig și să-l folosesc întâi. Că de el sunt atârna-te toate poruncile lui Hristos.”² Dacă-l disprețuiești, „toată osteneala nevoinței tale se arată lipsită de folos, nu este primită de Dumnezeu”³ și ești un „străin”, un „necunoscut” pentru Domnul. Pentru tine nu există viață duhovnicească, nici mântuire, ești un om mort!

Deci, dacă vrei să te înalți pe culmile duhovnicești, smerește-te, cin-

¹ Pateric, Ava Antonie, 9.

² Ibidem, Ava Ioan Colov, 39.

³ Sfântul Nichita Stithatul, „100 de capitole”, cap. 55, în *Filocalia*, vol. 4.